

lige Tider, saa glider Tanken naturligt videre til den afgaaede Formand, som paatog sig den øverste Ledelses byrdefulde og ikke altid taknemmelige Hverv, den Gang Dansk Kvindesamfund ved sin gamle mangeaarige Formands Fratræden stod uden Chef.

Den, som kender Fru Riising Rasmussen tilstrækkelig, véd, at hun altid under sit Formandskab har ønsket, at den Dag maatte komme, hvor hun kunde overgive Styret til den Kvinde, der for hende som for os andre altid har staaet som den ætbaarne til Dansk Kvindesamfunds Kongestol, og vi, som var til Stede paa Mødet d. 6. September, véd, at da Dagen kom, nedlagde hun sit Scepter af fri Vilje og med Glæde. Der er derfor ingen Tvivl om, at Fru Riising Rasmussen med usvækket Kraft og Kærlighed til Sagen vil arbejde videre i Fællesstyrelsens menige Rækker og i den Kreds, hvortil hun gennem flere Aar har været knyttet. Formandsskiftet indenfor Dansk Kvindesamfund betyder da ingenlunde en Paladsrevolution, det betyder kun en fredelig Overenskomst om at imødekomme et af alle Parter længe nærret Ønske.

Store Opgaver venter Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse i det Arbejdsaar, som nu er begyndt. Det paatænkte nordiske Kvindesagsmøde vil kræve, at Arbejdet og Kræfterne en Tid samler sig om København, det har derfor været nødvendig denne Gang at vælge ikke blot Formanden, men ogsaa Næstformanden indenfor Hovedstadens Omraade, og Dansk Kvindesamfunds Medlemmer baade i By og paa Land vil sikkert i Anerkendelse af denne Nødvendighed staa enige om at ønske den ny Ledelse, Fru Stampe-Feddersen og Fru Carstensen, Lykke til Arbejdet.

Gyrithe Lemche.

Skal radikalt Styre betyde Tilbagegang for Kvinderne?

—:—

Saaledes spurgte en Artikel i „Kv. og Samf.“ i April 1910, da Lovforslaget om Statens Forskoleseminarium i Vejle var til Behandling i Rigsdagen. Den Gang blev Svaret et ubetinget Ja. Hvorledes mon det vil blive, naar vi nu atter stiller os det samme Spørgsmaal?

Som paaavist andet Steds her i Bladet har Kultusministeren ikke netop vist sig at se paa Spørgsmaalet om Kvinders Valg til Skolekommissionen med kvindesagsvenlige Øjne. Pladsen som Statskonsulent for Husholdningsskoler er efter i en længere Aarrække at have været ledig, bleven besat med en Mand. Det forekommer utroligt, at det ikke skulde have været muligt at finde en Kvinde, der var bedre egnet til Pladsen, hvor dygtig den ansatte Mand sikkert ellers er. Ganske vist er Statskonsulentens Gage saa lille — 1000 Kr. — at ingen af alle de dygtige Forstandere for Husholdningsskolerne, som nu findes i saa stort et Antal over hele Landet, kunde staa sig ved at opgive sin Skole for at overtage Pladsen. Men der er jo alle disse Skolers Lærerkrafter og i det hele et stort Antal Kvinder, der har gennemgaaet den specielle Uddannelse, som gør dem til Sagkyndige paa dette særlig kvindelige Arbejds-Omraade, som nu er stillet under en ikkesagkyndig Mands Tilsyn.

Men har den nuværende Kultusministers Styre saaledes paa disse Punkter gaaet imod Kvindernes Krav, saa har Skæbren omtrent i samme Øjeblik givet Ministeren en Chance for at vise, at disse to Skridt ikke er ment som en ny Antikvindesagskurs, en Mulighed for at gøre godt igen lidt af, hvad den tidligere radikale Minister forbrød mod Kvinderne ved Loven om Statens Forskoleseminarium i Vejle 1910.

Forstanderen for Seminariet har taget sin Afsked og Ministeren staar overfor Valget af hans Efterfølger.

Nedenstaaende Andragende er i den Anledning den 1. Septem-

ber overbragt Kultusministeren ved en Deputation fra D. K. Ministeren stillede sig meget velvillig til Andragendet og udtalte, at hvis der fandtes en kvalificeret Kvinde til Posten skulde det glæde ham at ansætte en saadan.

„Dansk Kvindesamfund tillader sig herved ærbødigst at henvende sig til det høje Ministerium for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Anledning af Besættelsen af Forstanderembedet ved Vejle Forskoleseminarium.

Allerede i 1892, da Seminariet blev oprettet, blev Tanken om en Kvinde som Forstanderinde slaaet fast i selve Loven, idet der gentagende nævnes Ordet: „Forstanderen eller Forstanderinden“.

Ved en Revision af Loven for faa Aar siden, var der derimod Forslag fremme om at slette Ordet „Forstanderinde“, og i den Anledning henvendte D. K. sig til det høje Landsting og fik Foretræde for det i den Anledning nedsatte Udvalg, og vor Henvendelse om, at Ordet „Forstanderinde“ fremdeles maatte blive staaende i Loven, blev taget til Følge. Nu, da Forstanderembedet er opslaaet ledigt, har vi bragt i Erfaring, at det søges baade af Mænd og Kvinder. Vi tillader os derfor at henlede det høje Ministeriums Opmærksomhed paa, at det overalt er et ænærkendt Princip, at Kvinder særlig egner sig til Smaabørns Undervisning; og da dette Seminarium udelukkende uddanner Lærere til denne Undervisning, saa beder vi det høje Ministerium om ved Besættelsen af dette Embede særlig at tage denne Side af Sagen i Betragtning, og hvis der blandt de kvindelige Ansøgere findes nogen, som fortrinsvis har beskæftiget sig med de Spørgsmaal, som vedrører Smaabørns Undervisning, da at ansætte en saadan.“

Ved den ovenomtalte Lov blev en Forstanderinde stillet saa langt ringere end en Forstander, og Lønnen er i det hele saa lille, at mange dygtige og egnede Kvinder derved er udelukkede fra at søge Pladsen. Men blandt Ansøgerne vil de kvindelige dog altid have det forud for Mændene, at de er Kvinder, saa med alt andet lige, maa vi vente, at Valget maa falde paa en Kvinde.

